

ANTI-EMPERYALİZM MİHENK TAŞIDIR

Aydınlık Dergisi, 13 Kasım 2005

Yıldırım Koç

Geçenlerde kamu çalışanları sendikalarının yöneticilerinden bir arkadaşım ile konuşuyordum. Konu döndü dolaştı işçi sınıfının ittifakları meselesine geldi. Arkadaşım, ulusötesi şirketlerin çeşitli ülkelerdeki yatırımlarından da söz ederek, işçi sınıfının uluslararası dayanışmasının ne kadar önemli olduğunu anlattı. Ardından da Türkiye'deki demokrasi sorununa değindi ve ülkedeki tüm demokrasi yanlısı güçlerle ittifaktan söz etti.

Ben ise anlatmak yerine soru sormayı tercih ettim. Bu arkadaşıma iki soru yönelttim.

Birinci soru, Avrupa, ABD ve Japon işçi sınıflarının anti-emperyalist olup olmadığıydı. İkinci soru, Kürt milliyetçileriyle ilgiliydi. Kürt milliyetçilerinin anti-emperyalist olup olmadığını sordum.

Bence ittifaklar konusu tartışıldığında sorulması gereken soruların başında bunlar geliyor. Bu iki soruya benzer yanıtlar vermeyenlerin uzun süre birarada bulunmaları olanaklı gözüküyor.

Arkadaşım birinci soruya yanıt vermedi. Katıldığı çeşitli uluslararası toplantılarda Avrupa Birliği ülkelerinin sendikacılarını tanıyor. Belki bu nedenle yanıt vermekten kaçındı.

1993-2003 döneminde Avrupa Sendikalar Konfederasyonu'nun Yönetim Kurulu toplantılarına katıldım. Sekiz yıl kadar Yönetim Kurulu yedek üyesi yaptım. Konfederasyon'un 1999 ve 2003 genel kurullarında delegeydim. Avrupa Sendikalar Konfederasyonu'nun hiçbir toplantısında "emperyalizm" kavramının kullanıldığına tanık olmadım. "Anti-emperyalist bir tavır"dan söz etmiyorum. Avrupalı sendikacılar, "emperyalizm" kavramını bile kullanmıyorlar.

Aynı dönemde Uluslararası Hür İşçi Sendikaları Konfederasyonu'nun yılda bir kez yapılan Yönetim Kurulu toplantılarına da katılma imkanım oldu. Latin Amerika'dan, Asya'dan, Afrika'dan gelen sendikacılar bizlere benzer konuşuyordu. Ancak ABD'li, Avrupalı ve Japon sendikacılardan bu kavramları hiç duymadım.

Avrupa Sendikalar Konfederasyonu, IMF ve Dünya Bankası gibi kuruluşların emperyalist güçlerin talepleri doğrultusunda dayattığı politikaları hiç eleştirmiyordu. Uluslararası Hür İşçi Sendikaları Konfederasyonu ise bu kuruluşların adam edilebileceği umuduyla diyalogu sürdürmekten yanaydı; ancak bu kuruluşların arkasındaki asıl emperyalist güçlerle uğraşma niyetinde değildi.

Avrupalı, ABD'li ve Japon sendikacılar eğer anti-emperyalist olamıyorsa, nasıl biraraya gelebileceğiz ki. Küreselleşme karşıtı gösterilerde mi? O gösterilerde "küreselleşme" yerine "emperyalizm" kavramı bile daha kullanılmıyor. Ayrıca, küreselleşme karşıtı eylemler bir ölçüde "eylem turizmi"ne de dönüşmüş durumda.

Arkadaşım, ülke içinde de demokrasi güçlerinin birliğinden yanaydı. Demokrasi güçlerinden anladığı kimler? Öncelikle Kürt milliyetçileri. Kürt milliyetçileri, sırtlarını ABD emperyalizmine ve Avrupa Birliği emperyalizmine dayamışlar, bazen terör eylemleriyle, bazen demokrasi söylemleriyle hem halkımızı, hem işçi sınıfımızı bölmeye çalışıyorlar. Günümüzdeki Kürt milliyetçilerinin anti-emperyalist olduğunu düşünabiliyor musunuz? Kamu çalışanları hareketi içindeki bazı iyi niyetli kişiler teke tek konuşurken ABD emperyalizminden veya AB emperyalizminden söz edebilir. Ancak bu kişiler bağımsız davranabilir mi? Belirli odaklardan talimat gelip de uymadıklarında başlarına ne geleceği konusunda bir kuşkuları var mıdır?

Türkiye işçi sınıfı ve sendikacılık hareketinin sorunlarının önde gelen sorumlusu ABD emperyalizmi ve Avrupa Birliği emperyalizmidir. O zaman, işçi sınıfımızın müttefiki ancak bu güçlerin düşmanlıklarına karşı tavır alabilen kesimlerden oluşur. Emperyalist ülkelerin işçi sınıflarının da, Kürt milliyetçilerinin de böyle bir tercihi söz konusu değilse, onlarla birarada olacağım diye asıl büyük gücü, ülkemizdeki anti-emperyalist, ulusalcı ve emekten yana güçleri küstürmek akıllıca bir davranış mıdır?

Arkadaşım herhalde bu nedenle konuşmalarımız sırasında pek rahat değildi.